

USA's nye doktrin for atomkrig: Grund til bekymring for verden

Møde på Zoom i Den Internationale Fredskoalition
6. september 2024, kl. 17.00

Mød os sammen med:

- –**Ted Postol**, professor emeritus ved MIT og en af verdens førende eksperter i atomvåben.
- –**Ambassadør Jack Matlock**, en forsker i russisk historie og kultur, som var præsident Reagans valg til den vigtige post som ambassadør i Sovjetunionen.
- –**Oberst (ret.) Prof. Dr. Wilfried Schreiber**, seniorforsker ved WeltTrends Institute for International Politics i Potsdam, Tyskland.
- –**Oberst a.D. Ralph Bosshard** fra de schweiziske væbnede styrker, konsulent i militærstrategiske anliggender
- –**Helga Zepp-LaRouche**, grundlægger af Schiller Instituttet
- –**Præsident Donald Ramotar**, tidligere præsident i Guyana

RSVP til zoom-linket

Tysk, spansk og fransk tolkning tilgængelig

Den 20. august rapporterede New York Times, at Biden-administrationen i marts

sidste år i al stilhed havde godkendt en ny » vejledning i brug af atomvåben«, som gik ud på at forberede sig på at udkæmpe og »vinde« en tre-fronts atomkrig mod Rusland, Kina og Nordkorea.

Der er flere antydninger af, at en sådan krig skal omfatte forebyggende amerikanske atomare førsteangreb: den amerikanske beslutning om at placere langtrækkende missiler med atomkapacitet på tysk territorium; den NATO-støttede invasion af Ruslands Kursk-region for at skabe præcedens for direkte angreb på russisk territorium; den forestående tilladelse til at levere JASSM og andre raffinerede langtrækkende missiler til Ukraine for at udføre sådanne angreb; »super-sikring« og andre tekniske tilpasninger af amerikanske atomspræghoveder, hvis eneste formål er at øge » drabsraten« ved et forebyggende atomangreb.

Læg dertil rapporten fra 2. september i Londons *Financial Times* om, at den amerikanske Biden-administration og Storbritannien er ved at revidere deres eksisterende aftale om gensidigt forsvar (MDA) – som forbinder de to landes programmer for atomvåben på kryds og tværs – for at forlænge den på ubestemt tid *uden at kræve fornyelse*. Med andre ord vil MDA de facto blive en amerikansk traktat – uden besværet med at skulle have den godkendt af Senatet, som forfatningen kræver.

Malcolm Chalmers, vicedirektør for Royal United Services Institute (RUSI, det Britiske Imperiums ældste og mest prestigefyldte tænketank), som i 2022 havde opfordret til at spille en atomart hvem-tør-blive-spil med Rusland over Krim, fejrede MDA-sejren: »Det er gode nyheder for Storbritannien, at det ikke behøver at bekymre sig om, at en fremtidig

amerikansk regering bruger en fremtidig fornyelse som pressionsmiddel.«

Ligesom de aftaler, der blev indgået på NATO-topmødet i Washington den 9.-11. juli, er det, der præsenteres som en »Trump-sikring« af NATO's krigsstrategi mod Rusland, i virkeligheden beregnet på at »nationssikre« denne vanvittige politik og placere den uden for enhver regerings rækkevidde i ethvert land til enhver tid.

Det er derfor ikke underligt, at Kremls talsmand Dmitry Peskov den 4. september sammen med præsident Putin, udenrigsminister Lavrov, viceudenrigsminister Ryabkov og andre højtstående russiske talsmænd meddelte, at deres regering var i færd med at revidere deres egen doktrin om ikke-førsteangreb på atomart materiale »på baggrund af udfordringer og trusler fra lande i det såkaldte kollektive Vesten«.

Nogle af de mest respekterede statsmænd og eksperter i Vesten hæver stemmen mod det politiske vanvid, der nu præger Washington og de europæiske hovedstæder, og de vil tale på den 66. ugentlige konference i træk i Den Internationale Fredskoalition (IPC) på fredag den 6. september. De omfatter **Dr. Ted Postol**, MIT-professor emeritus og en af verdens førende eksperter i atomvåben; ambassadør **Jack Matlock**, en forsker i russisk historie og kultur, som var præsident Reagans valg til den vigtige post som ambassadør i Sovjetunionen; og Schiller Instituttets grundlægger **Helga Zepp-LaRouche**.

I et interview den 29. august med den tyrkiske professor Dr. Hasan Ünal til **Haricis YouTube-kanal**, som blev vist under titlen »Risikoen for en tredje verdenskrig vokser! Vi står over for en atomar trussel, der kan ødelægge menneskeheden«, sagde Zepp-LaRouche:

»Jeg tror, at vi virkelig befinder os i et ekstremt farligt øjeblik i historien. For der findes et mindretal i alle lande,

som er ekstremt bekymrede for, at vi kan ende i en atomkrig, hvilket ville være udslettelsen af hele menneskeheden...

»Problemet er, at det vestlige samfund er gået i den modsatte retning og ikke tænker på den fysiske økonomi, men tænker på penge. Det var en ændring, som faktisk fandt sted den 15. august 1971, så for bare et par dage siden var det 53 år siden, at præsident Nixon traf den skæbnesvangre beslutning, da han afkoblede dollaren fra guldstandard og erstattede faste valutakurser med flydende valutakurser. Og min mand Lyndon LaRouche var den eneste økonom, der på det tidspunkt profetisk sagde: Hvis I fortsætter på den monetaristiske vej, vil vi ende i en ny depression, i en ny fare for fascisme, en ny fare for en ny verden, medmindre vi går i retning af et helt andet økonomisk system.

»Og vi oplever lige nu præcis realiseringen af hans prognose: Vi er i en ny depression; vi er i fare for en ny fascisme; og vi er truet af en ny verdenskrig.«

Stop galskaben, mens vi stadig kan. Deltag i IPC's kommende 66. møde den 6. september.

Deltag i mødet på Zoom kl. 17

**Biden-regimet forbereder sig
på trefrontskrig, mens
tyskerne stemmer for fred**

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche, onsdag den 4. september 2024

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det den 4. september 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Du kan sende os dine kommentarer og spørgsmål via e-mail til questions@schillerinstitute.org, eller du kan skrive dem på chatten.

Under sidste fredags Zoom-opkald fra Den Internationale Fredskoalition talte du om den påtrængende nødvendighed af, at borgerne handler, så de kan få deres stemme hørt for at stoppe NATO's etablissemments stadige march mod en atomkrig. To bestanddele af denne march var NATO's indtrængen i det russiske Kursk-territorium og for det andet offentliggørelsen af det, der blev beskrevet som en ny, hemmelig atomdoktrin fra Biden-administrationen for at forberede USA på at udkæmpe en atomkrig på tre fronter. Men midt i denne NATO-optrapning var der tegn fra valgresultaterne i to tyske delstater på, at vælgerne afviser denne march mod Tredje Verdenskrig, da partierne i den regerende koalition i Tyskland blev kraftigt svækket af vælgerne. Der er tegn på en genoplivning af fredsbevægelsen i Tyskland.

Vores første spørgsmål til dig kommer fra en tysk seer, som spørger: »Hvad er betydningen af afstemningen i Tyskland, og vil den ændre noget?«

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er ret betydningsfuldt, for først og fremmest har Berlin-regeringens evne til vedvarende at ignorere alt, hvad der foregår i folks hoveder,

lidt et alvorligt slag. Jeg så valgprogrammet på de forskellige programmer søndag aften [1. september], og selv ordstyrerne var ret målløse. Det var ikke en uventet afstemning, meningsmålingerne havde stort set forudsagt et sådant resultat. Ikke desto mindre synker det ind, at vælgerne i sidste ende vil tage legitimiteten fra regeringen, hvis regeringen vedvarende krænker landets og folkets grundlæggende interesser. Så jeg tror, at dette er et klart advarselstegn; ikke kun i de to delstater – Sachsen og Thüringen – men også for regeringen i Berlin. Der kommer en anden afstemning i Brandenburg, som jeg tror vil gå i samme retning. Men jeg tror, det kræver meget mere, for vi har aldrig været i så stor risiko som lige nu.

Jeg er enig med dig, Harley, i, at fredsbevægelsen er ved at vågne op igen, og der er tegn på, at folk forbereder sig på demonstrationer, men den strategiske fare er så enorm. Og jeg kan ikke se en reel afspejling af det i debattens karakter. Det, du henviste til, denne opgradering af USA's atomare doktrin, skete ifølge *New York Times* allerede i marts. Biden skrev under på det i marts, og først i slutningen af august fandt vi ud af det fra *New York Times*. Det er helt utroligt. Jeg var ikke klar over, at det var et stort emne i det offentlige rum, i hvert fald ikke i forbindelse med NATO-topmødet. Og efter NATO-topmødet meddelte kansler Scholz, at USA havde besluttet at placere langdistancemissiler i Tyskland fra 2026. Scholz sagde: »Jeg synes, det var en god beslutning.« Hvad er det for noget? Det blev ikke diskuteret i parlamentet; det blev ikke diskuteret blandt offentligheden i aviserne eller i noget andet forum, som ville betyde, at befolkningen kender til det. Hvis man tænker over det, hvis Biden underskrev denne opdaterede atomdoktrin i marts og forpligtede USA til at forberede sig på en atomkrig på tre fronter mod Rusland, Kina og Nordkorea, så overskyggede det helt sikkert og var årsag til rammerne for NATO-topmødet. Det betyder også, at »USA's beslutning« om at placere langtrækkende missiler i Tyskland fra 2026 – hvilket i øvrigt

er præcis det samme tidspunkt, hvor den nye START-traktat [New Strategic Arms Reduction Treaty] udløber, og der er i øjeblikket ingen tegn på, at den vil blive opdateret – så det betyder, at beslutningen om at placere langtrækkende missiler i Tyskland er en del af denne opgraderede atomare doktrin. For når man forbereder sig på en potentiel krig mod Rusland, Kina og Nordkorea, betyder det Atlanterhavet og Indo-Stillehavet, og de amerikanske missiler i Tyskland er naturligvis en integreret del af en sådan opstilling. Men det var der ingen diskussion om.

Jeg tror derfor, at dette er et meget mere alvorligt problem, end de fleste mennesker har en anelse om, for jeg tror, at valget i Sachsen og Thüringen – jeg ved fra vores egen organisering i disse to delstater, at folk er meget bekymrede over krigen i Ukraine, forholdet til Rusland, den tyske økonomis kollaps som følge af sanktionerne og alle spørgsmålene omkring sabotagen af Nord Stream-rørledningen og så videre. Men jeg tror ikke, at befolkningen har en klar fornemmelse af, hvor stor faren egentlig er. Jeg tror, det kræver meget mere diskussion og meget mere klarhed. Jeg synes, vi skal kræve en debat i Bundestag, det tyske parlament, om konsekvenserne af dette. For ideen om at placere langtrækkende missiler i Tyskland gør Tyskland til et hovedmål. Hvis det nogensinde kommer til krig, vil Tyskland være det første sted, det går ud over. Sidste gang, der opstod en lignende situation, var i begyndelsen af 1980'erne med Pershing II og SS-20, som blev affyret med kun få minutters mellemrum. Der var hundredtusindvis af mennesker på gaden og til sidst 1 million mennesker, som troede, at vi var på randen af tredje verdenskrig – og det var vi. Men denne mobilisering og demonstration skabte et miljø, som var med til at skabe INF-traktaten [Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty], der begrænsede udstationeringen af sådanne missiler. Men den blev opgivet af Trump-administrationen, så nu har vi et åbent felt for en ny atomart våbenkapløb. Jeg synes, at situationen er superfarlig, og derfor har vi brug for meget mere diskussion

og meget mere debat og demonstrationer.

SCHLANGER: Hvad har reaktionen været fra Rusland? For tilsyneladende var russerne klar over denne ændring, før den blev offentliggjort af *New York Times*.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, russerne har udsendt både viceudenrigsminister Sergey Ryabkov og Kremls talsmand Dmitry Peskov. De meddelte alle, at Rusland, som Peskov udtrykte det, på grund af Vestens kollektive destruktive handlinger føler sig tvunget til at opgradere sin egen atomare doktrin som svar på det. Jeg tror, at betydningen af dette er gigantisk. Der var en meget interessant artikel af Ted Postol, som nok er en af, hvis ikke den vigtigste ekspert på det atomare område. Han er tidligere MIT-professor; nu er han pensioneret. Han skrev en artikel i *Responsible Statecraft*, hvor han – ikke overraskende for alle, der studerer disse spørgsmål – sagde, at denne idé om et forebyggende atomart angreb de facto har eksisteret i over to årtier. Derfor er denne nuværende afsløring – ganske vist er Nordkorea et nyt fænomen – men dybest set er den eneste forskel, at den blev offentliggjort. Fordi Biden i valgkampen, da han stillede op som præsident, havde lovet, at han ville afskaffe ideen om et potentielt amerikansk forebyggende angreb, eller at han ville sørge for, at USA ville have en politik om ikke at angribe først, men det kom han aldrig igennem med.

Så Rusland havde indtil nu den doktrin, at de kun ville bruge atomvåben, hvis Ruslands eksistens og Den Russiske Føderations territoriale integritet var på spil. Det er det, de nu tilsyneladende er i færd med at ændre. Kina har en politik om ikke at bruge dem først under nogen omstændigheder. Men det skaber en utrolig ubalance i den strategiske situation, og jeg tror, at hvis folk bare ville tænke over, hvor tæt vi er på en potentiel fejltagelse, en eller anden hændelse, som på meget kort tid kunne føre til en global atomkrig, hvorefter der absolut intet ville være: en atomvinter og afslutningen på alt liv på planeten.

Jeg tror, vi har påtrængende brug for at tænke over det, og vi er nødt til at ændre det, for det er tydeligt, at nogle magter har til hensigt at bevare dette regime af de facto atomterror. De forsøger at ændre den gensidigt garanterede ødelæggelse, men ikke i retning af at slippe af med atomvåben, men i retning af at gøre atomkrig tænkelig igen. Det er noget, som offentligheden slet ikke er tilstrækkeligt opmærksom på.

SCHLANGER: Helga, vi har et par spørgsmål mere om denne såkaldte nye strategiske doktrin. Fra Martin, som er fra Virginia: »Jeg så en omtale på jeres hjemmeside af den nye atomare doktrin i USA, og jeg hørte også dommer Napolitano tale om det. Er der nogen i Kongressen, der har reageret på det? Har du forsøgt at få Robert F. Kennedy Jr. til at tale om det, eller Trump? De advarer om muligheden for atomkrig. Burde de ikke tage det op?«

ZEPP-LAROUICHE: Ja, helt sikkert. Jeg tror, at mine amerikanske venner helt sikkert vil gøre alt, hvad de kan, for at få fat i både Robert Kennedy Jr. og Tulsi Gabbard, Donald Trump og alle de andre. Jeg tror, at de allerede har talt om faren for atomkrig, og det betyder, at der er en vis opfattelse af det. Men jeg kan kun sige, at vi meget hurtigt har brug for en bred inkluderende debat; især også om konsekvenserne af, hvad det vil sige at bevæge sig i retning af en tænkelig atomkrig, der skal udkæmpes. For nylig har flere russere gjort det meget klart, at ideen om, at en sådan krig ville være begrænset til Europa, og at man kunne have en regional atomkrig, som derefter ville stoppe, at det er en fuldstændig illusion, og at en sådan krig ville nå amerikanske byer. Tulsi Gabbard nævnte allerede for nogle år siden alle de forskellige amerikanske byer, som ville blive ramt. Der er så mange faktorer. For eksempel den russiske dommedagsforsikring, hvor de har Poseidon-ubåde, der ville befinde sig ud for nogle af USA's byer. Jeg husker en præsentation af en af de atomare eksperter, som sagde, at disse missiler ville nå Washington hurtigere, end præsidenten ville have tid til at nå Air Force

One. Jeg tror, det er det, folk skal vide, når de leger med tanken om en atomkrig, der kan vindes og udkæmpes.

SCHLANGER: Vi har endnu et spørgsmål om dette generelle emne fra en aktivist i antikrigsbevægelsen fra London. Hun skriver: »Den britiske presse bliver ved med at skrive, at NATO bør levere de våben, som Zelenskyj beder om« – han har i øvrigt bedt om flere og flere våben – »uden at bekymre sig om et russisk svar, da Putins røde linjer er blevet overskredet gentagne gange, og hans manglende svar viser, at han bluffer.« Hun siger, at det er, hvad den britiske presse siger. »Er det meningen, at sådanne historier skal provokere Putin? Eller er det britiske etablissement så skørt, at de tror på, hvad de siger?«

Og om samme emne har vi et spørgsmål fra Charles: »Tror du, at USA vil give Zelenskyj de langdistancemissiler, han beder om?«

ZEPP-LAROUCHE: Mange af spørgsmålene indebærer desværre, at svaret er ja. Det kollektive Vesten, etablissementet, fremfører igen og igen, at eftersom Putin endnu ikke har reageret, da Vesten overskred de røde linjer, betyder det, at han bluffer. Det er efter min mening den farligste løgn, eller fake news, eller hvad man nu skal kalde det, for det er meget hurtigt ved at nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Jeg vil sige, at folk i hele verden kan være taknemmelige for Putins tålmodighed, for han kunne have reageret meget kraftigere, meget tidligere. Folk glemmer, at den helt særlige militære operation i Ukraine var en reaktion på, at Vesten havde overskredet en rød linje, ikke mindst Putins krav fra december 2021, hvor han havde krævet ultimative sikkerhedsgarantier fra USA og NATO, juridisk bindende sikkerhedsgarantier for, at Ukraine ikke ville blive en del af NATO, og at der ikke ville være nogen offensive våben ved den russiske grænse. Og disse krav blev ignoreret.

Så den særlige militæroperation var helt klart en reaktion fra Putin på, at de røde linjer blev overskredet. Og hele denne

snak om, at formålet med det er, at folk bare skal blive enige, det er ligesom det, briterne har sagt: Malcolm Chalmers, vicechef for Royal United Services Institute (RUSI), havde for et par år siden i maj 2022 sagt, at man skulle »koge den russiske frø« ved at øge niveauet af flere våben, flere langdistancevåben. Og nu har ukrainerne præsenteret en liste over mål, over byer i Rusland, som de mener bør rammes. Og lige nu er USA meget tæt på at godkende udstationeringen og afsendelsen af langtrækkende missiler til Ukraine: AGM-158 Joint Air to Surface Standoff Missiles, de såkaldte JASSM'er. Det er missiler, som kan nå meget dybt ind på russisk territorium, og det ville betyde, at Ruslands opmarchområde ville blive skubbet flere hundrede kilometer tilbage. Det ville gøre det meget vanskeligt for Rusland at opretholde offensive operationer. Det kunne potentielt give ukrainerne en strategisk fordel, især fordi der er snak om, at USA ønsker at producere et stort lager af sådanne missiler og give Ukraine hundredvis af dem. Der tales endda om, at der er en lagerordre på 12.000 sådanne missiler. Det er ret massivt. Jeg tror ikke, at ukrainerne har piloter nok – i hvert fald ikke på kort sigt, medmindre man leverer NATO-piloter. Men det er klart, at vi kommer tættere og tættere på point of no return, for der vil komme et endeligt svar fra Rusland: Det er der ingen tvivl om.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål, som handler om den anden aktive krigszone, som lige nu er i Sydvestasien, fra en person i Bristol, Storbritannien, som skriver som svar på de titusinder, måske hundredtusinder af israelere, som har demonstreret mod Netanyahu de sidste par dage, at Histadrut [den overordnede organisation for arbejdere i Israel] opfordrede til en generalstrejke, som var delvist vellykket. Denne person skriver: »Jeg er ikke så imponeret over de israelske borgere, der marcherer mod Netanyahu, for de siger ikke noget om at stoppe folkemordet eller afslutte besættelsen. Og selv hvis Den Internationale Straffedomstol rejser tiltale mod Netanyahu, hvem skal så sørge for, at han

kommer for retten?»

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, spørgsmålet er helt rigtigt, for de seneste rapporter om det folkemord, der foregår i Gaza, er ubeskrivelige! Mere end 20 % af befolkningen dør af sult og lignende. Det samlede antal ofre er sandsynligvis allerede langt over 200.000, ifølge tal fra det britiske lægetidsskrift *The Lancet*, og så tæller man sandsynligvis ikke alle de mennesker, der ligger under murbrokkerne i forskellige udbombede områder.

Så situationen er helt utrolig. Jeg har ikke noget klart billede af, hvad der vil ske, men der er forskellige forslag om at bringe hele sagen op i FN's Generalforsamling, og der er faktisk en bestemmelse om, at hvis FN's Sikkerhedsråd bliver blokeret af den ene eller den anden grund, og det er USA's vedvarende veto, der blokerer for enhver handling fra FN's Sikkerhedsråds side.

Jeg tror ikke, at folk overvejer den langsigtede erosion, det har. Vestens samlede troværdighed er på et nulpunkt! Jeg tror, at hvis man ser på situationen, så bevæger det Globale Syd sig i en helt anden retning. Der er Eastern Economic Forum i gang i Vladivostok med 6.000 deltagere. Der bliver indgået masser af økonomiske aftaler. Der bliver indgået rigtig mange udviklingsprojekter i det store område i Fjernøsten i Rusland, som mange udviklingslande eller lande i det Globale Syd deltager i. Rusland er fuldstændig orienteret mod øst, de har forladt Vesten.

Så er der topmødet i Forum for Kina-Afrika-samarbejde, FOCAC, i Beijing, hvor 50 ud af 54 afrikanske statsoverhoveder er til stede. Xi Jinping havde flere bilaterale møder. Der bliver indgået meget vigtige bilaterale og multilaterale traktater om atomart samarbejde og om alle mulige udviklingsplaner.

Så hvis man ser på verden, har man langt størstedelen af menneskeheden, der bevæger sig i en anden retning og forsøger

at skabe et økonomisk system til gensidig fordel for alle. Du kan være sikker på, at der er masser af diskussioner blandt alle disse mennesker. Og så ser de på Vesten, og de ser, at Vesten ikke gør noget for at stoppe dette! Tværtimod fortsætter man med at sende våben, uden at gøre noget som helst for at bremse folkedrabet. Bortset fra den tragedie, det betyder for det palæstinensiske folk, som bliver slagtet, har det en nedbrydende effekt på Vestens troværdighed og moralske status, som jeg ikke tror, der kan rådes bod på i meget lang tid. Hvad det gør ved den globale orden, ved hele verdens sikkerhed, tror jeg er noget, som de vestlige etableringer fuldstændig overser, fordi de er så optaget af at holde fast i deres særlige privilegier og magt, at jeg tror, de er fuldstændig blinde og tragisk nok ude af stand til at forstå konsekvenserne af det, de gør.

Så jeg har ikke nogen god prognose for, hvordan det her vil udvikle sig. Men jeg tror, at der kan ske et skred i FN's Generalforsamling, hvor emnet kommer på bordet på en måde, som ikke kan undertrykkes. Så derfor tror jeg, at alle, der er bekymrede for verdensfreden og verdens tilstand, kun kan bede jer om at slutte jer til vores bestræbelser på at få en bred diskussion om behovet for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for hele verden . For jeg tror, at menneskeheden sidder i samme båd på grund af atomvåben, på grund af pandemier og på grund af internettet: Man kan ikke lade dele af verden gå under, mens andre dele af verden trives og lever i fred. Derfor har min tilgang i flere år været, at vi absolut er nødt til at bevæge os i retning af en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Jeg tror, det er i de fleste menneskers interesse, og jeg er ikke helt afvisende over for, at det kan lade sig gøre.

SCHLANGER: Jeg synes, det er en vigtig pointe at understrege, som du har gjort fra begyndelsen: Ideen om, at fred afhænger af en gensidig fordelagtig økonomisk aftale, en ny arkitektur. Jeg vil opfordre folk til at afsætte tid på fredag kl. 11

østlig tid til at deltage i den Internationale Fredskoalitions Zoom-opkald for at høre den diskussion, der er blevet fremprovokeret af det arbejde, som især Helga har udført.

Jeg har et spørgsmål. Du nævnte Eastern Economic Forum for et minut siden. Vi har et spørgsmål fra en pensioneret FN-medarbejder, menneskerettighedsaktivist, som nu bor i Australien. Han skriver: »Der er så mange møder i gang om et nyt økonomisk system, Eastern Economic Forum, Forum of China-Africa Cooperation, BRIKS og så videre. Alt dette er godt, men burde der ikke være en fælles indsats bag en opfordring til en global forsamling for at etablere et nyt system, ligesom den oprindelige Bretton Woods-konference i 1944?«

ZEPP-LAROUCHE: Ja! Helt klart ja! For på den ene side har du bestræbelserne på at opbygge et nyt økonomisk system, en ny kreditfacilitet – især med den nye udviklingsbank. Du har forsøget på at give kredit til udvikling, så hvis du ser på det i sig selv, kan du sige, at det er godt og fint. Det eneste problem er, at det neoliberale, transatlantiske system er i en ekstremt skrøbelig situation. Hvis man fik en gentagelse af 2008 og Lehman Brothers-krisen på steroider, fordi alle centralbankernes såkaldte værktøjer er blevet brugt op i mellemtiden, kunne man få et sammenbrud, der fik en masse strukturer til at bryde sammen. Hvis man ser på verdenshandlen, er den stadig meget blandet; en stor del af den er i dollars, så enhver bankkrise i Vesten, som kan påvirke de nye markeder, kan skabe kaos og få mange mennesker til at dø som følge heraf.

Så jeg synes, at ideen om en ny Bretton Woods-konference er ekstremt vigtig. Jeg synes, det er ret interessant, at Robert Kennedy Jr. bragte det på bane den 15. august, jeg tror, det var for to uger siden. Det var før, han trak sig fra præsidentvalget. Han sagde, at han ville tage behovet for en sådan Ny Bretton Woods-konference op, med den absolut vigtige forskel, at denne gang skulle behovet for at overvinde underudviklingen i det Globale Syd være et centralt element i

et sådant Nyt Bretton Woods-system. Det kan jeg kun være helt enig i.

Ideen om et nyt Bretton Woods-system var et af Lyndon LaRouches hovedkrav, da han udformede de fire love, som er ideen om at genindføre Glass-Steagall for at håndtere den udestående derivatboble på 2 billioner dollars, som er et utroligt damoklessværd, der hænger over verden. Men så skal vi have nationalbanker og give kredit til et nødprogram for fusionskraft, rumsamarbejde og øge produktiviteten i verdensøkonomien: Alt det skal være en del af en sådan tilgang. Jeg indarbejdede denne idé om et nyt Bretton Woods-system i mine ti principper, som var og er tænkt som inspiration til en sådan ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur: Fordi man er nødt til at tage sig af alle aspekter. Man er nødt til at gå til absolut suverænitæt for alle nationer, til at få udryddet fattigdom, til at give universel sundhedspleje til alle på planeten, til at have universel uddannelse, til at have et sikkerhedssystem. Alt dette er elementer, som jeg mener virkelig er nødt til at blive gennemført som en helhed. Jeg tror, at modellen efter min mening kan være freden i Westfalen, hvor folk i løbet af fire år sad sammen og udarbejdede ikke bare grundlæggende principper for fred – nemlig at man skal forfølge den andens interesser, og at man for fredens skyld skal tilgive alle forbrydelser begået på begge sider; og at staten skal spille en vigtig rolle i genopbygningen af den ødelagte økonomi, hvilket var begyndelsen på kameralismen. Men ud over disse principper diskuterede konferencedeltagerne også en masse detaljerede spørgsmål, som f.eks. territoriale udfordringer og alle mulige andre spørgsmål.

Så jeg tror, at når man først har forpligtet sig til at have sådan en ny sikkerhedsarkitektur, kan man sætte sig ned på en konference og løse alle disse problemer, men som en helhed med den idé, at slutresultatet skal være at skabe et økonomisk system, som er i den menneskelige arts interesse som helhed og

i overensstemmelse med universets love.

Så alle, der er bekymrede, bør hjælpe. Kom i kontakt med os; hjælp os med at mobilisere og kontakte alle relevante grupper. Vi forsøger at forene fredsbevægelsen internationalt, for der er mange mennesker, der nu er ved at vågne op til faren, men jeg tror, at hvis man sammenligner katastrofens nærhed med graden af mobilisering, så er der en enorm kløft. Så kontakt os, eller hvis du allerede har gjort det, så arbejd sammen med os om at gennemføre disse tiltag for at finde en løsning.

SCHLANGER: Mens du talte, fik vi lige et andet spørgsmål. Nogen skriver: »Jeg har haft svært ved at se sammenhængen mellem den økonomiske krise og krigsfaren. Kan du tale om forholdet mellem den økonomiske krise, afindustrialiseringen, den knusende gæld, infrastrukturens sammenbrud og så videre: Forholdet mellem det og det vestlige etablissemments lancering af disse permanente krige?«

ZEPP-LAROCHE: Se på det militær-industrielle kompleks, eller som Ray McGovern kalder det, MICIMATT, det militær-industrielle-kongres-intelligens-medie-akademi-tænketank-kompleks. Problemet er, at med det skift, som Nixon startede i 1971, og som min afdøde mand profetisk erkendte som startskuddet til en vej, der ville ende med krigsfaren – det er nu mere end 50 år siden – er vi nået til det punkt. Det, man ser, er, at udskiftningen af produktionskapaciteten, den økonomiske kapacitet, som var helliget befolkningens velfærd, er blevet erstattet mere og mere til fordel for den militære sektor, mens en stor del af produktionen – især i USA – er blevet outsourcet til såkaldte billige arbejdsmarkeder. Den industrielle produktionskæde er ikke komplet i USA. Den er komplet med hensyn til den militære kapacitet, og det bliver en selvforstærkende proces. Du ser helt sikkert den samme tendens i Storbritannien.

Man ser EU's bestræbelser på at militarisere den europæiske økonomi. Det er vanvittigt! Tyskland er lige nu ved at

kollapse – økonomien er ved at falde gennem gulvet. VW, den mest berømte bilproducent i Tyskland, meddeler, at de vil lukke fabrikker; de vil afskedige et stort antal arbejdere. Alt sammen på grund af en idiotisk kombination af en grøn politik, Green Deal og sanktioner. Men det er ved at kollapse, og det eneste, der bliver skubbet på, er militariseringen af økonomien. Man producerer ikke våben til at pynte sit hus med, man producerer våben til at blive brugt, og det er derfor, vi har haft den ene såkaldte interventionskrig efter den anden: Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien, og jeg tror, at det samlede antal krige ligger et sted omkring 50 mindre eller større krige, og det er en selvfodrende maskine. En af vores venner sagde, at hvis USA alene havde brugt 2.000 milliarder dollars i de 20 år, NATO var i Afghanistan: Hvis bare 3 % af de penge var blevet brugt til at opbygge Afghanistans økonomi, ville det være et blomstrende land lige nu. Det blev naturligvis ikke gjort, og en lignende ligning kan opstilles hvor som helst: Militærproduktion, krige, er ødelæggelse af faktisk fysisk kapacitet! Ting, som kunne bruges til sundhedspleje, til skoler, til udforskning af nye teknologier og videnskaber.

Jeg tror, vi er nødt til at have en generel forståelse af, at dette er en afvigelse. Det er en forkert måde at være menneske på. Jeg tror, vi er nødt til at gå i den anden retning og få folkelig opbakning til at omstille disse militærindustrielle kapaciteter til at genopbygge økonomien. USA har brug for en masse infrastruktur. USA har nul hurtige tog! Nul. Kina har mere end 40.000 km hurtigtogs-systemer, som kører 350 km/t. De bygger nu testbaner til 600 mph og maglev-tog, som kører endnu hurtigere, og også andre teknologier. USA har brug for at reparere sine broer, veje og nye byer. Og ellers, sikke et spild! Men så længe befolkningen går med til det og ikke kræver en sådan ændring, vil det ikke ske. Så derfor har vi brug for en uddannet befolkning, der kræver, at en sådan ændring sker, før det er for sent.

SCHLANGER: Jeg har et sidste spørgsmål til dig, Helga. Nogen

skriver: »Vil du sige noget om betydningen af, at Tyrkiet, som er medlem af NATO, ansøger om BRIKS-medlemskab?«

ZEPP-LAROUCHE: Det er meget interessant, for det er klart, at Tyrkiet i mange år var frustreret over EU. De havde ansøgt om EU-medlemskab. Tanken i de interne EU-kredse var aldrig rigtig seriøst at tage Tyrkiet ind, bare at holde dem i snor, fordi de har en vis nytteværdi for NATO. Men nu, hvor BRIKS, Den Eurasiske Økonomiske Union, ASEAN [Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer] og SCO [Shanghai Cooperation Organization] er opstået, er der naturligvis meget mere interessante muligheder.

I den erklæring, som Tyrkiet udsendte for at annoncere deres hensigt om at blive en del af BRIKS, sagde de, at vi vil forblive i NATO, men vi kan også være en bro mellem BRIKS og den asiatiske udvikling og Europa. Det vil naturligvis ikke fungere, for så længe NATO forbliver i det Globale Nord og kæmper en trefrontskrig mod Rusland, Kina og Nordkorea – for ikke at glemme Iran – hvordan kan man så være med i både BRIKS og NATO? Men jeg tror, at Tyrkiet tilbyder en måde, hvorpå Vesten kan se anderledes på det, for hvis de ville gå med til at opgive denne konfrontation og forsøge at bevare en dominerende position i verden, som under alle omstændigheder ikke længere er mulig, fordi magtcentret allerede er flyttet. Det er bare det, at de vestlige eliter ikke har forliget sig med den kendsgerning. Det kunne være en model til at ændre hele verden og gå fra konfrontation til samarbejde. Det er *den* absolutte forudsætning for, at menneskeheden kan overleve. Så jeg tror, vi er nødt til at få det skift. Hvis USA og de europæiske nationer ville sige: »Vi vil gerne være en del af det; vi insisterer ikke på at dominere det længere, for det er alligevel væk, men vi vil gerne samarbejde,« ville det være så absolut nemt at nå frem til en aftale. Jeg giver dig mit ord, og jeg tror på, at det med al min viden ville være virkelig nemt. Så lad os gøre det.

SCHLANGER: Helga, hvorfor fortæller du os ikke lidt om, hvad

du forventer af den Internationale Fredskoalitions Zoom-opkald på fredag?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kan fortælle dig, at det nok bliver det vigtigste opkald, vi nogensinde har haft, fordi emnet er den ændrede atomare doktrin; Ruslands ændrede atomare doktrin, og hvad det betyder for alle nationers sikkerhed. Vi får meget vigtige talere. En af dem bliver professor Ted Postol, som er – og jeg har studeret dette emne en hel del – jeg tror, han er den bedste ekspert i atomvåben og atomkrig. Så han vil ud fra sin ekspertise give en baggrundsdiskussion om det. Du bør få alle, der er bekymrede for verdens tilstand med hensyn til krig og fred, til at deltage. Gør dette kommende opkald til det punkt, hvor du inddrager alle dine naboer, dine kolleger. Lad os virkelig få gang i en mobilisering, der gør det klart, at verden ønsker fred og ikke at blive ødelagt af krig.

SCHLANGER: Du kan finde mere information om det på schillerinstitute.com. Helga, tak fordi du kom, og forhåbentlig er der mange af os, der ser dig på fredag.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, indtil fredag.

**Vesten har tabt krigen i
Ukraine. Faren for atomkrig
vokser
Politisk orientering den 4.**

september 2024 med formand Tom Gillesberg

Politisk orientering den 4. september 2024 med formand Tom Gillesberg

Vær med til Den Internationale Fredskoalitions Zoom møde hver fredag kl. 17 dansk tid.

Ring venligst 53 57 00 51 for at modtage et link

Der skabes historie i øst i denne uge, mens der skabes krig i vest

STEWART BATTLE EIRNS

Den 3. september 2024

Det årlige Eastern Economic Forum (EEF) åbnede i Vladivostok i Rusland tirsdag den 3. september med den passende titel: »Fjernøsten 2030. At kombinere styrker for at skabe nyt potentiale.» Det forventes, at så mange som 6.000 deltagere fra 76 lande vil være til stede...

Onsdag den 4. september åbner Samarbejdsforummet mellem Kina og Afrika (FOCAC) i Beijing, hvor anslået 50 statsoverhoveder fra de 54 afrikanske lande vil deltage. Topmødet er et vigtigt omdrejningspunkt for de afrikanske lande, som ikke kun ser Kina som en uvurderlig partner, men også som en potentiel vej til deres fremtidige økonomiske velstand. Det er derfor ikke overraskende, at den afrikanske eksport til Kina er femdoblet

i løbet af de forgangne 18 år.

Tilsammen illustrerer disse to begivenheder det dramatiske skift, der finder sted i verden – skiftet mod øst og den økonomiske fremkomst af det Globale Syd. Mens der stadig er en håndfuld fanatikere i det vestlige politiske etablissement, som insisterer på, at enten »Rusland er isoleret« eller »Kina er ved at kollapse«, så tror størstedelen af verden ikke på det. Faktisk antyder nyheden i denne uge om Tyrkiets beslutning om formelt at ansøge om at blive medlem af BRIKS – det første NATO-medlem, der gør det – yderligere den virkelighed. I en relateret udvikling fra Afrika meddelte industrimanden Aliko Dangote Nigerias første indenlandske producerede benzin nogensinde – en bedrift, som vil tjene til at frigøre Nigeria fra lænkerne af international finanskontrol over landets ressourcer.

På den anden side afslører de barnagtige handlinger fra USA og andre i det globale NATO, hvor fordærvede de formodede »forsvarere af demokratiet« faktisk er. Den 2. september beslaglagde USA et venezuelansk præsidentfly, som var i Den Dominikanske Republik for at blive repareret, og begrundede det med Venezuelas overtrædelse af sanktioner. Ingen advarsel, intet diplomati; bare simpelt tyveri var den metode, de amerikanske myndigheder valgte. Kombineret med indefrysningen af Ruslands og Afghanistans finansielle aktiver, hvilket land vil føle sig sikker på at opbevare noget i USA nogensinde i fremtiden?

Selvom denne vending mod øst er et eksempel på den historiske transformation, der finder sted i verden, og som afslutter de sidste 600 års kolonialisme, er der dog ingen garanti for, at verden vil overleve den. Så længe det angloamerikanske imperium beslutter sig for at møde denne forandring med magt og forsøger at undertrykke den, er verden på et ensrettet tog mod en global atomkrig.

Som denne publikation og Den Internationale Fredskoalition har

diskuteret, er USA begyndt at ændre sin atomdoktrin og atommissilteknologi, i det der kun kan forstås som en forberedelse til et forebyggende atomart angreb på Rusland. Det er vanvid, og det kræver den størst mulige mobilisering imod det fra amerikanske og europæiske borgere i de kommende dage. Den tidligere FN-våbeninspektør Scott Ritter gjorde det usædvanligt klart i et interview den 2. september, hvor han påpegede, hvordan disse trusler nu har fået Rusland til at overveje at ændre sin atomvåben-doktrin som reaktion:

“Når man forsyner Ukraine med langtrækkende præcisionsstyrede missiler, der kan ramme Moskva og andre steder; når man har atomvåben i NATO i alarmberedskab; når man har hangarskibe udstationeret ... så er det ikke paranoia fra Ruslands side at sige "1+1+1+1=potentiale for et forebyggende angreb". Derfor har Rusland ændret sin atomare doktrin, mens vi taler. Viceudenrigsministeren [Sergej Ryabkov] har meddelt dette... Russerne har ændret deres holdning til atomkrig og deres atomare stillingtagen. Rusland hælder til egen forebyggelse – de vil ikke vente på at blive ramt. Hvis det ser ud til, at NATO, USA, enten direkte eller gennem stedfortræder, vil angribe Rusland på en måde, der truer dets nationale kommando- og kontrolkapacitet, vil Rusland ikke vente på at blive angrebet. Når Rusland tror, at det er ved at blive angrebet, vil det imødegå det, og det vil imødegå det med atomvåben.”

Ritter sluttede af med at opfordre sine medborgere: »Vi er så tæt på. Så tæt på! Og hvis folk ikke vågner op og begynder at stille spørgsmål og kræve svar fra deres regeringer – så er vi så tæt på...«

Et nyt globalt paradigme kan skabes med samarbejde – størstedelen af verden ønsker det. Det er et valg mellem dette og en civilisationsødelæggende krig.

Foto: kremlin.ru

Israelsk domstol stopper generalstrejke, men protesterne mod Netanyahu fortsætter

CARL OSGOOD

Den 2. september 2024, EIRNS

En israelsk domstol beordrede i dag en tidlig afslutning på en generalstrejke, som fagforbundet Histadrut havde indkaldt til, men ikke før fagforeningen havde lukket lokale myndigheder, skoler og virksomheder i hele Israel og forstyrret flytrafikken til og fra Ben Gurion International Airport i nogle timer, skriver *Times of Israel*. Strejken var blevet iværksat af Histadrut-leder Arnon Bar-David for at støtte hundredtusinder af israelere, som samledes dusinvis af steder, blokerede motorveje og vejkryds, og krævede at premierminister Benjamin Netanyahus regering gik med til en våbenhvile, der ville befri de resterende gidsler, som Hamas stadig holder fanget i Gaza. Retten mente, at strejken var »politisk« og beordrede den lukket ned.

Bar-David sagde, at han ville respektere afgørelsen, men understregede at »solidaritetsstrejken var et vigtigt skridt, og jeg står bag den.« Han fastholdt, at strejken ikke kun var blevet støttet af en enkelt politisk lejr, og hævdede at massedemonstrationernes brede appel den 2. september var sket på tværs af politiske skel. »Hundredtusinder af borgere stemte med fødderne,« sagde han. »Vi beviste, at der med hensyn til gidslernes skæbne ikke er noget højre eller venstre, kun liv eller død.«

Retten blev anmodet af medlemmer af regeringen og grupper af gidsselfamilier, som hævdede, at fagforeningsmedlemmerne ikke havde ret til at strejke i et politisk spørgsmål, og som havde anklaget Histadrut for at støtte Hamas.

Generalstrejken er muligvis ophørt som beordret af retten, men protesterne mod Netanyahu fortsatte. Ifølge Times of Israel samlede hundredvis af demonstranter uden for Netanياهوs hjem i Jerusalem og lavede »enorme mængder støj med hundredvis af horn«, selv da familiemedlemmer til gidslerne talte til mængden. »Dine beslutninger fører til deres død,« sagde Nissan Calderon, bror til gidslet Ofer Calderon, henvendt til Netanyahu.

Antallet af demonstranter den 1. september blev anslået til 300-500.000. Søndag aften den 1. september blokerede demonstranterne Ayalon-motorvejen, en stor gennemfartsvej, der løber langs kysten og gennem Tel Aviv, i tre en halv time, før de til sidst blev fjernet af politiet

Foto: Histadrut Facebook page

Det tyske valg vidner om en 'afstemning om fred'; Skærpe bevidstheden om faren for atomkrig

Marcia Merry Baker

2. september 2024 (EIRNS) – Resultaterne af valget den 1. september i Thüringen og Sachsen antyder, at der igen er

opstået en fredsbevægelse i Tyskland, selv om den ikke er hverken afgørende eller udbredt. De punkter, der var fælles for de vindende partier i det østlige Tyskland i går, var: Nej, til vedvarende levering af våben til Ukraine; og Ja, til at genoprette diplomatiet for at løse krisen.

Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Institutet, sagde i dag: »Valgresultaterne i to af de østtyske delstater er en overvældende demonstration af, at krigspartiet kan lide et tilbageslag, og det bør være et opmuntrende tegn for alle, der ønsker at modsætte sig den direkte vej til Tredje Verdenskrig, som vi allerede er meget langt henne på. Jeg tror, at det helt sikkert er den vigtigste begivenhed i weekenden, og jeg vil også sige, at det er fredsbevægelsens genopståen i Tyskland, hvilket jeg også synes er ret lovende.»

I sin rapportering om gårsdagens tyske valg beskrev Zepp-LaRouche også, hvor rystede de kontrollerede transatlantiske medier var, da valgresultatet kom i går aftes, selv om det var forventet. En nyhedsoplæser på tv søndag aften var »synligt rystet«, da han rapporterede om afstemningen. Inden for få timer var den transatlantiske fortællingsmaskine i gang med at producere »historier« for at dække over sandheden om antikrigsafstemningen. (Selv om det indvandrerkritiske spørgsmål desværre var en faktor i AfD-afstemningen -red.] [t]he {New York Times} sammenfattede valgresultaterne til anklagen om, at det er første gang i 80 år, at højreekstremister har vundet et valg. Den anden tv-kanal i Tyskland sidestillede direkte afstemningen med Anden Verdenskrig.

I korte træk: I de to østtyske delstater Sachsen og Thüringen var de partier, der fik flest stemmer ved valget til delstatsparlamentet, Alternativ for Tyskland (AfD) og Sahra Wagenknecht Alliance (BSW) – et parti, der først blev etableret i februar. I Thüringen røg to af de nationale trepartikoalitioner – de krigeriske Grønne og de »liberale« Frie Demokrater – helt ud af delstatsparlamentet med for få

stemmer. I Sachsen blev de Frie Demokrater ligeledes smidt ud, og De Grønne kom kun med nød og næppe i delstatsparlamentet.

Disse og andre faktorer i situationen i Tyskland bidrager til øget "ustabilitet og manglende regeringsførelse" i Tyskland, i betragtning af den nuværende koalitionsregerings skammelige underdanighed over for USA og NATO, påpegede Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Institutet, i dag. I Frankrig er der ligeledes kaos og en regering uden mandat.

Men styrkelsen af den dybe forståelse og arbejdet for en ny sikkerhedsarkitektur og sammenkoblingen af kræfter, der er positive over for at afslutte krigsparadigmet, kan gøre hele forskellen i verden.

I Israel var hundredtusinder af israelere på gaden i weekenden for at protestere mod Netanyahu-regimets dødbringende ubarmhjertighed. Efter gårsdagens demonstrationer, de hidtil største siden 7. oktober 2023, organiserede Histadrut – den ældste og største fagforening i Israel – bred støtte til en generalstrejke i dag, i det der skulle være en dagslang aktion. Den blev lukket ned tidligt efter ordre fra en højesteret med det juridiske argument, at strejken var "politisk". Men Histadrut-leder Arnon Bar-David, leder af fagforeningen med 750.000 medlemmer, sagde, at selv om de respekterede rettens kendelse denne gang, »var solidaritetsstrejken et vigtigt skridt, og jeg står bag den.« Det var ikke en enkelt »politisk« lejr eller fraktion, men »hundredtusinder af borgere stemte med fødderne. Vi beviste, at der med hensyn til gidslernes skæbne ikke er noget højre eller venstre, kun liv eller død.«

I USA demonstrerer de studerende igen mod folkedrabet i Gaza, nu hvor universiteterne har genoptaget skoleåret. I sidste uge var der aktioner på University of Michigan, Cornell og i det sydlige Californien.

I går var der demonstrationer i hele Tyskland på

»Antikrigsdagen« den 1. september, som markerer den dato i 1939, hvor Hitler invaderede Polen. De fleste antikrigsaktioner omfattede et par hundrede mennesker, med et par tusinde i nogle byer, herunder Berlin og München.

En særlig tværgående aktion mellem USA og Europa fremgår af den videobesked til det tyske folk, som blev afspillet ved demonstrationen i München, fra Scott Ritter, tidligere amerikansk marinesoldat og FN-våbeninspektør. Den blev meget vel modtaget blandt de omkring 3.500 fremmødte. Ritter sagde: »Se tilbage på jeres historie«, og fortalte detaljeret om de store demonstrationer i Tyskland i 1980'erne mod placeringen af amerikanske missiler i Tyskland, og hvad der førte til INF-traktaten (Intermediate-Range Nuclear Forces) fra 1987. Han sluttede af med at tale om den ekstreme fare, der i dag er ved at tillade amerikanske missiler i Tyskland i 2026. Han fik spontane klapsalver. »Tillad ikke disse missiler på tysk jord! Gør det rigtige. Gå på gaden! Det virkede dengang. Det vil virke i dag!«

Ritter organiserer en demonstration den 28. september med centrum i Kingston, New York, og andre byer. Han er engageret i at gøre det amerikanske valg til et "tema" for at stoppe faren for atomkrig. Andre sponsorer har planlagt nationale demonstrationer den 28. og 29. september i Washington, D.C. Den 3. oktober vil omkring 1.500 grupper og enkeltpersoner sponsorere demonstrationer i Tyskland i anledning af landets genforening i 1990.

Både nødvendigheden af og muligheden for at ændre verdens gang kan ses i de multinationale begivenheder, der alle finder sted i denne uge. På siden af økonomisk sikkerhed og udvikling mødes det Kinesisk-afrikanske Samarbejdsforum (FOCAC) i Beijing den 4.-6. september, og det Østlige økonomiske Forum mødes i Vladivostok den 4.-6. september.

På siden af det vestlige krigsparadigme mødes Ukraine Defense Contract Group den 6. september i Ramstein, Tyskland, hvor den

amerikanske forsvarsminister, general Lloyd Austin, er vært, for at drøfte, hvordan man kan fremstille flere våben, dræbe flere ukrainere og angribe Rusland. Vi er i farezonen for at fremprovokere en atomkrig.

Det må stoppes. Den Internationale Fredskoalition har med sine ugentlige verdenskonferencer en platform til rådighed for at skabe den styrke, der er nødvendig for at trække os tilbage fra truslen om atomar udslettelse; ind i en fremtid med smuk vækst.

Foto: Wikimedia Commons

Ukraine og afslutningen på den tåbelige orden

Ikke korrekturlæst

af Stewart Battle (EIRNS) – 31. august 2024

Ekstremt bekymrende udviklinger fortsætter med at dukke op fra Ukraine og dets stadig mere åbenlyse angreb på russisk territorium. Sent fredag den 30. august beskød Ukraine en række civile mål i den russiske Belgorod-region og dræbte 5 og sårede mindst 50. Ruslands udenrigsministerium kaldte angrebene for en »forud planlagt og nøje forberedt intimiderende terrorhandling«. Denne handling kommer umiddelbart efter Ukraines invasion i Ruslands Kursk-region, som allerede har fjernet enhver udsigt til en forhandlet fredsløsning, og den er kun med til at optrappe situationen yderligere.

Men den fare, du og alle, du kender, står over for i dag, kommer ikke fra noget, der sker i Ukraine, men fra en politik om forebyggende atomkrig, som udvikles af angloamerikanerne med det formål at forhindre enhver modstand mod deres »regelbaserede orden«. Dette blev afsløret i en artikel i New York Times den 20. august og bekræftet den 29. august af Theodore Postol. Som Postol udtrykte det: Den nye amerikanske atomdoktrin og nu beslutningen om at opgradere visse tekniske funktioner på sine atomspræghoveder som »teknologier til forebyggende angreb« er »et dramatisk skridt i retning af evnen til at udkæmpe og vinde atomkrige med både Kina og Rusland.«

Det er i denne sammenhæng, at den ukrainske forsvarsminister Rustem Umarov besøgte Washington i fredags og drøftede en »liste over mål«, som Ukraine foreslår at angribe inde i Rusland, med højtstående amerikanske embedsmænd. Der er endnu ikke kommet noget officielt svar fra amerikanske embedsmænd, men vi er allerede kun en hårsbredde fra en atomar konflikt, og man må forestille sig, hvilke konsekvenser det ville få, hvis USA giver sin godkendelse. Kun en tåbe vil stadig tro, at USA og NATO ikke er i direkte konflikt med Rusland.

Mødet i den 65. Internationale Fredskoalition den 29. august var en ren mesterklasse i at forstå dagens globale strategiske situation. Den norske kommentator, professor og forfatter Glenn Diesen kastede lys over, hvorfor de begivenheder, der udspiller sig i dag, og som tilsyneladende trodser al fornuft og rationalitet, finder sted. Vi lever i øjeblikket i »den farligste tid i verdenshistorien«, sagde Diesen, »fordi vi er midt i et sammenbrud af den unipolære verdensorden, der blev etableret efter den kolde krig, og stormagterne er derfor villige til at tage ekstraordinære risici og endda ty til krig, da der står så meget på spil.« Diesen fortsatte med at sige om målene om at besejre Rusland militært og slå Kinas økonomiske vækst tilbage for at opretholde Vestens unipolære orden: »Ingen af disse mål vil faktisk fungere, og problemet er, at vi heller ikke rigtig har en plan B. Så vi opgiver gradvist fornuften og forfølger denne hensynsløse optrapning.«

Det skal dog påpeges, at der aldrig før har været et tidspunkt, hvor sammenbruddet af en verdensorden eller det imperium, der har opbygget den, er sket, samtidig med at der har eksisteret atomvåben. Så hvad skal man gøre som klog eller passioneret person, når man står i en situation uden fortilfælde at trække på? Næsten hver eneste gang i historien, hvor et imperium er brudt sammen, har det trukket mange andre med sig – en umulighed i atombombens tidsalder.

Derfor må enhver løsning på dagens krise komme fra idéernes domæne – fra den kreative menneskelige fornuft. Ved afslutningen af fredagens møde i Den Internationale Fredskoalition tog Helga Zepp-LaRouche dette spørgsmål op og var uenig i forestillingen om, at folk først vil lære, når »det bliver slemt nok«, fordi folk skal »lære af erfaring«. Zepp-LaRouche sagde: »Jeg er uenig i, at mennesket kun kan lære af dets sanser. Jeg tror, det er den helt grundlæggende konflikt mellem den engelske empirisme og oplysning fra Locke, Hobbes og hele den skole og den platoniske tradition: Hvis mennesket ikke var i stand til at få ideer, ideer, der giver kaos en struktur, forudse udviklingen ved at foretage den rigtige analyse og prognose og komme med løsninger på forhånd, ville vi være i en forfærdelig tilstand og dømt til at gentage og gentage vores fejltagelser for evigt.

»Jeg tror, at hvis man har en god plan – Schiller sagde i *The History of the Revolt of the United Netherlands against Spanish Rule* i indledningen– at hvis folk forener sig om en god plan, kan de bøjse selv tyrannens værste arm, hvis de arbejder sammen om at gennemføre den plan. Jeg tror på den sidstnævnte teori. Den Westfalske Fred – den startede med, at folk indså, at hvis de ville fortsætte kampene, ville der ikke være nogen overlevende tilbage. Men de kom frem til principper på det højeste niveau af menneskelighed: Nemlig ideen om, at fred kun er mulig, hvis man respekterer den andens interesser, og at man for fredens skyld er nødsaget til at tilgive alle forbrydelser begået af den ene eller den anden part og erstatte hævn og had med kærlighed. Det var begyndelsen på international lov.

»Så jeg vil helt klart sige, at vi bør være mere optimistiske med hensyn til menneskets evne til at være kreativ og formulere idéer, som er løsninger. Derfor tror jeg, at det, der sker i Kazan [ved BRIKS-topmødet i oktober], kun er en del af, vil jeg sige, en tendens i universet til at skabe orden ud af kaos. Vi er nødt til at være de bevidste instrumenter i universets love ved at sørge for, at det fører til den nødvendige, retfærdige økonomiske verdensorden.»